

[Steincke.]

ca. 800 Forvaltninger og til Dels meget betydelige Formuer, er det rimeligt, at man sørger for at gøre Reglerne om Administrationen saa klare og alsidige som muligt, baade af Hensyn til Offentlighedens Interesser, til Kreditorerne selv, til Myndighederne og til Værnemagerne. Lovforslaget tilsigter, som den højtærede Justitsminister gjorde Rede for, at ordne Administrationen af Formuer, for hvilke der til Sikring af Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb er etableret Forvaltning dels i Henhold til den egentlige Værnemagerlov, dels i Henhold til selve Forræderiloven.

I § 1 findes Reglerne om, hvem der er udelukket fra denne Administration, og i § 2 Regelen om Tilsynet med Administrationen. Der har, som det ogsaa blev bemærket, været nogen Diskussion om, hvorvidt Værnemagerens nuværende eller tidligere Sagførere eller Forsvarere kunde blive eller fortsætte som Administratorer, men man har for at imødegaa enhver Kritik udelukket dette, som det fremgaar af § 1, Stk. 2, og Folketingsudvalgets Ændringsforslag til § 1, Stk. 6, som den højtærede Justitsminister ikke kom nærmere ind paa. Denne Ordning vil vel nok fra visse Sider føles som lovlig rigoristisk, men paa den anden Side kan man ikke komme bort fra, at det er en Udvej, som umuliggør enhver Art berettiget Kritik.

I § 4 indeholdes Lovens mest afgørende Bestemmelse, idet denne Paragraf udelukker den enkelte Kreditors Inddrivelse af sine i øvrigt gyldige Krav, udelukker den, saa længe Beslaglæggelse eller Forvaltning af Debtors Formue i det hele varer. Det er efter Omstændighederne en temmelig haardt virkende Bestemmelse over for Kreditorerne, men ogsaa jeg anser den for svarlig ud fra de Betragtninger, den højtærede Justitsminister gjorde gældende, og som navnlig findes i Folketingets Forhandlinger Sp. 5285—86 i den udførlige Fremsettelsestale i Folketinget. Jeg er i øvrigt ikke helt klar over, hvorvidt den formentlig snart ændrede Forræderilov ikke ogsaa burde omtales i § 4, Stk. 1.

Ogsaa § 5 er meget indgribende, men vistnok nødvendig.

Reglerne om Forvaltningens Ophør og Gennemførelse i §§ 7 og 8 giver mig ikke Anledning til Bemærkninger.

Det er sikkert rigtigt ikke at give Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb Fortrinsret i Boet, saaledes som man har gjort det i Norge, men som man altsaa er

veget tilbage fra her ved Formuleringen af § 9.

Særlig indviklet er Spørgsmaalet om Skatterne paa det Tidspunkt, da den ulovlige Indtægt er indvundet, eller Værnemagerens Formuer er skrabet sammen. Herom handler, som udviklet af Ministeren, de udførlige Bestemmelser i § 10, de er jo i høj Grad tekniske, men nærmere forklaret i Bemærkningerne.

Endelig indeholder § 12 forskellige Bestemmelser om Forvaltning af Formue, der konfiskeres ved Dom, men hvor Dommen derefter appelleres.

Hele dette Lovforslag er saa gennemvævet af administrative og tekniske Detailregler, fastsat efter indgaaende Forhandlinger mellem alle mulige sagkyndige Praktikere, at man tør gaa ud fra, at der er taget de fornødne Hensyn til alle Sider, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Bjerre: Ved at fremsætte dette Lovforslag har den højtærede Justitsminister sikkert været med til at afhjælpe et Savn. Det var sikkert nødvendigt, at der kom disse videregaaende Regler. Udviklingen i Tiden efter Vedtagelsen af Forræderiloven og Værnemagerloven har vist, at det var nødvendigt, at der blev fastsat visse nærmere Regler om, hvorledes Administrationen og Sikringen af Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb skulde ordnes. Administrationen har i mange Tilfælde voldt Vanskeligheder, og selv om det nok er gaaet godt i de fleste, er det sikkert rart og behageligt for de Myndigheder, der har med det at gøre, og ogsaa for Ministerierne, at der nu bliver faste Regler.

Jeg tror, det er en god Regel, der blev indført i Folketinget, at en sigtets Sagfører overhovedet ikke kan være Administrator. Hvis man skulde til at sondre imellem dem, saa vilde der let komme til at herske forskellig Praksis i de forskellige Retskrede, og var en Mand af en eller anden Grund blevet kasseret, vilde der let blive sat en Plet paa ham. Saa jeg tror i og for sig, at Sagførerne som saadanne skal være glade for denne Ændring. Om de, der skal finde Administratorer, er saa forfærdelig glade for, at de paagældende Sagførere er udelukket, er en anden Side af Sagen.

Jeg skal som den foregaaende ærede Taler sige, at der er saa vrimlende fuldt i dette Lovforslag af Detailler, som forudsætter en meget omfattende teknisk Viden paa